

Θα βγω, είπε το αβγό

Θα βγω, είπε το αβγό
Και φόρεσε καπέλο
Γυαλιά κι ένα μαγιό

*της Μάρθας Μαυρίδου
εκπαιδευτικός του 22ου Νηπ. Ηλιούπολης*

Ξεκίνησε να πάει
Σε μία παραλία
Να κάνει μια βουτιά
να νιώσει ευτυχία

Στο δρόμο του συνάντησε
Ένα καβουράκι
Το ρώτησε αν ήθελε
να γίνει φιλαράκι

Του χάρισε δαγκάνα
φτιαγμένη από χρυσό
και τότε το αβγό
είπε ευχαριστώ.

Προχώρησε πιο κάτω
Και βρήκε ένα χταπόδι
Που από τη χαρά του
Του χάρισε ένα πόδι

Το φόρεσε κασκόλ
Και κίνησε να πάει
Να κάνει τη βουτιά του
Τον στόχο δεν ξεχνάει

Λίγο παρακάτω
Είδε έναν αετό
Τον φώναζε να έρθει
Λιγάκι κατά 'δω

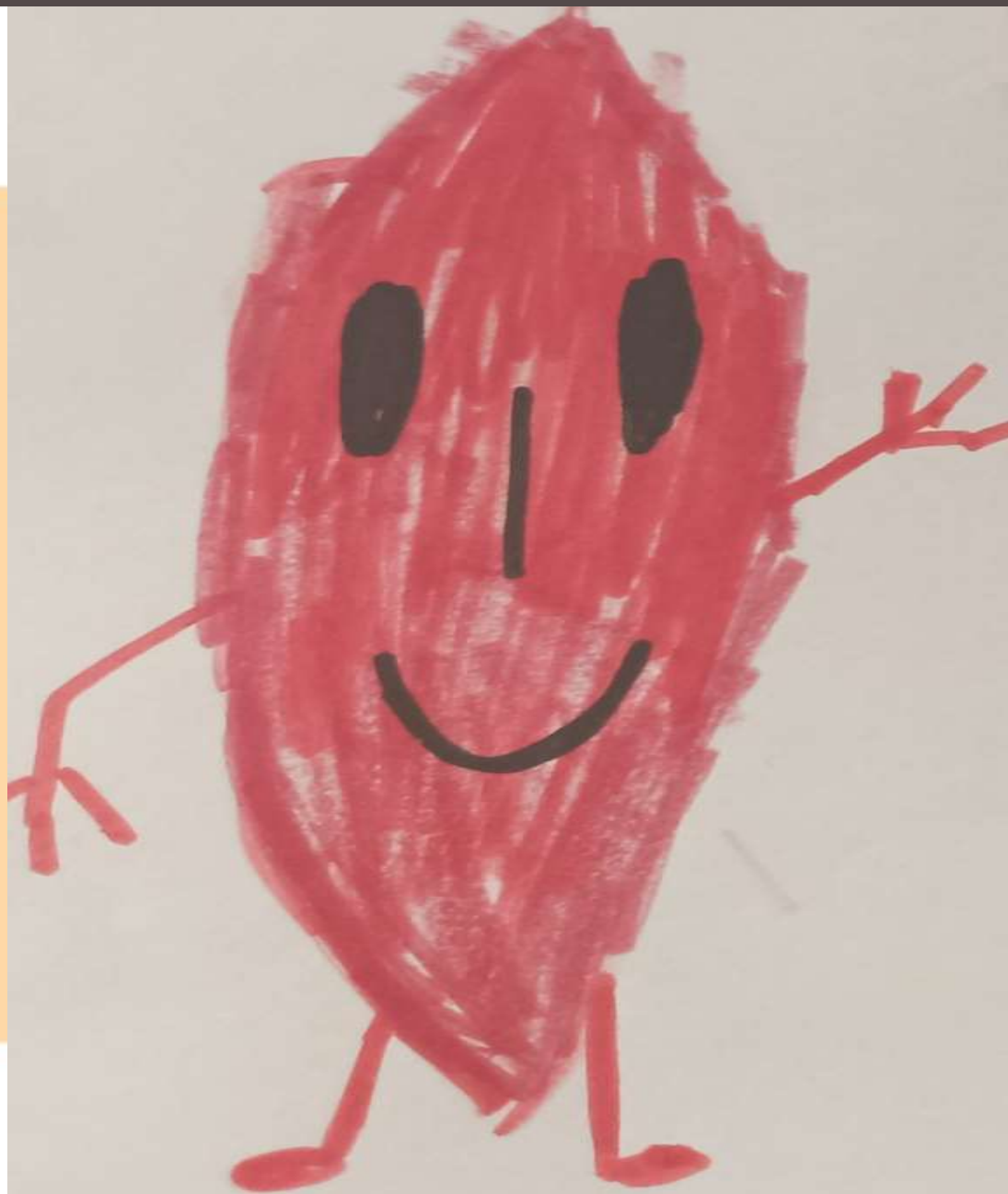
Δεν γίνεται του είπε
Αφού είσαι ένα αβγό
Θέλω να σε σπάσω
Το μέσα σου να πιώ

Το αυγό τρομοκρατήθηκε
Το έβαλε στα πόδια
Και σκέφτηκε:

Τι θέλω εγώ,
με αετούς και με χταπόδια

Πέταξε από πάνω του
Καπέλο και μαγικό
Γύρισε στο χταπόδι
Το πόδι του τ' ακριβό
Δεν είμαι εγώ για τέτοια
Του είπε θαρρετά
Η μάνα μου με γέννησε
Για να 'μαι με τ' αβγά

Γύρισε στο ψυγείο
Κούρνιασε στο κρεβάτι
Κι από την αγωνία
Δεν έκλεισε το μάτι

Περίμενε να δει
Η μοίρα του ποια θα 'ναι
Βραστό; Τηγανιτό;
Κέικ; Γλυκό; Αλμυρό;

Άνοιξε το ψυγείο
Και η καρδιά χτυπούσε
Την σύντομη ζωή του
Αποχαιρετούσε

Κι εκείνη τη στιγμή
Μπήκε στην κατσαρόλα
Μα είχε απορίες
Δεν τα κατάλαβε όλα

Ένωσε μόνο ξαφνικά
Όλα να κοκκινίζουν
Αυτό μαζί και τ' άλλα αβγά
Χρώμα να πλημμυρίζουν

